

Øssur Berghamar 70 ár 13. februar

Vit eru stødd á einari sjúkrahústovu á Ríkissjúkrahúsinum. Eitt stað, har mong við hjarta-trongd uppliva: at verða trýst út á sjálva lívseggina - .

Stilt er inni. Ferðsla stór-býarins hómast uttanfyri. Innan fyri talar tøgnin. Um andlitsdrøg teirra, ið hjá-stødd eru, stendur uttan orð hetta: er nøkur vón um bata? Tey nærmastu eru hjástødd. Eingin er ljóðkátur. Tað hóskar seg ikki - .

Tá fer hurðin upp og inn kemur ein. Eygnabráið er blíðligt (ein vøggugáva hann fekk frá móður síni). Hann heilsar fólkaliga og spyr hvussu veit við. Eitt sáttligt prát andar aftur og fram við samkenslu.

Og løtu seinni spyr tann nýinnkomni vinarliga: "Ber til at lesa eitt lítið orð (úr tí gomlu bókin við svartari permu) ella biðja eina stutta bøn?"

Neyvan mann nakar hava takka: nei. Og vitjanin endar nakað seinni við øllum góðynskjum og vissuni um, at hugsað verður framhaldandi um tann, sum á sjúkrahúsinum liggur.

Og vit kunnu her spyrja: hvat mann tað vera, sum fær ein virknan persón at vitja sjúklingar - á henda hátt? Óbiðin. Uttan orð. Uttan samsýning. Og hesin vitjandi, ið er eins og líka við øll, óansæð hvørja lívsáskoðan tey enn hava, ella hvar tey hava sítt andaliga heim?

Man svarið ikki vera at finna í hesum: at her er talan um tað, sum einaferð – ja, upprunaliga - varð nevnt fyri at hava: eitt ávíst kall? Soleiðis sjálvvilligur at røkja tílík uppdreg í eini 40 ár - viku eftir viku – antin á "Rík-inum" ella á "Finsen"?.

Jú, rætt er gitt. Talan er um Øssur. Hann varð føddur við Rættará tann 13. februar 1942. Faðirættin er øðrumegin úr gomlu Havnini, sum Øssur hevur stóran tokka til, og hinvegin er ættin komin av norðurhavins bjargalendi - av Trøllanesi. Móðurættin er úr Túni á Toftum.

Foreldrini, Tinna og Sigurð, settu ikki sítt álit á verðsligt ríkidømi. Men tað besta teimum fanst – álit á Hin Almáttuga - góvu tey bør-num sínum: einkarsyninum og trimum døtrum.

Øssur hevur lætt við at taka orðið, hevur lættan penn, er musikalskur og dug-ir væl at yrkja, hevur lagt úr hondum mong yndislig lög

og sangir, og allar hesar góðu gávurnar hevur hann trúliga lagt fyri dagin í virkseminum sínum í og út frá "Kristnastovu", Birmavej 36 á Amager.

Saman við konuni, Susan, ið er ættað úr London - tey eiga synirnar: Andrew og Filip - hevur hann havt leiðsluna fyri sosiala/kristiliga virkseminum heilt síðani 1973. Yngri kreftir hava nú tikið yvir, men Øssur er fram-vegis virkin í verkinum.

Eitt heldur fjálgari dømi kann takast við her. Símun Jóhan Wolles av Eiði lá niðri fyri heilsusakir. Og á somu stovu lógu aðrir sjúklingar. Teimum tyktist kanska synd í hesum fámælta føroyinginum, sum

var komin langa leið hagar til viðgerðar, ella tí teir merktu, hvar ið hann stóð andaliga.

Tí teir kundu jú ikki vita, at her lá ein framúr talari og hendinga bátasmiður.

Tá fer hurðin upp og inn kemur Øssur við eini 8 -10 lívsfrískum ungdómum, sum fólkaliga fóru undir at syngja fleirraddaðar sangir fyri Símun Jóhan. Virðingin vaks vituliga. Danirnir blivu púra ovfarnir og fagnaðu teim ungu stórliga. Tílík vitjan var teimum aldeilis óhugsandi, og so vakurt ta var, hildu teir.

Nú, til søguna (sum eg havi frá Símun Jóhan – góðir talarar eru skemtarar) hoyrir hetta til: at tá ið hann seinni aftur var á Ríkissjúkrahúsinum, frætti hann at ein dani, sum lá har fyrru ferð, nú aftur lá har á aðrari deild.

Og Símun Jóhan leitaði hann vinarliga upp. Men tá segði Sørensen (haldi eg, hann æt):" Men én ting má du love mig, Simon! Hvis færingen, Ossur, kommer igen med sangkoret, så må du love mig at stikke dem ned til mig! For jeg vil så gerne opleve dem igen, og vel også for at imponere disse "parylere" lidt, sum jeg nu ligger sammen med -- (!)"

Øssur, eg fari við hesum fáu orðum at ynskja tær hjartaliga til lukku við teim sjeyti árunum og takka tær fyri vinskap og samfelag og trúfesti øll hesi mongu ár, og ynskja tær og tínum alt gott í komandi tíð – hetta eisini frá nevndini fyri Kristnastovu.

Arnstein Niclasen

Eg takki tykkum øllum, sum gjørdur mær 90 ára dagin so hugnaligan. Takk fyri gávur, blómur og heilsanir, og til tykkum øll, sum hjálptu til á ymiskan hátt. Tøkk øll somul.

Ebba Ziska

Vit takka hjartaliga øllum tykkum, sum á ymsan hátt gleddu okkum og gjørdur diamant-brúdleyps-dagin 29. desember so hugnaligan og ógloymandi.

Takk til tykkum øll, sum hjálptu til. Takk fyri blómur, gávur, vitjanir, uppringingar og heilsanir.

Gud vælsigni tykkum øll.

Blíðar heilsanir
Nora og Kirstein
í Trongisvági

Ein sannar brandur gerst sjeyti

Tað munnu vera fá, sum ikki kenna navnið Øssur Berghamar. Nevnið tú navnið Øssur, ja so hugsar tú um Ríkissjúkrahúsið, og tá Ríkissjúkrahúsið verður havt á tungu, ja so hugsar tú um Øssur.

Í nærum 40 ár hevur Øssur Berghamar, fyrrverandi fyrstðumaður í Kristnastovu, ótroyttliga vitja føroyingar, sum hava verið

innlagdir á Ríkissjúkrahúsið í Keypmannahavn. Øll árin hevur hann veitt eina dygdargóða sjúkratænastu, sum er høgt í metum millum føroyingar bæði á Ríkissjúkrahúsinum og Hotel Tórshavn.

Hvørja viku halgaði Øssur tíð til at práta og lurta eftir føroyskum sjúklingum, sum vóru í sjúkrahúsorindum í Keypmannahavn. Títt stør-sliga arbeiðið øll árin kann

ikki gerast upp í pengum. Sum landsstýrismaður í heilsumálum havi eg ómetaliga stóra virðing fyri tí arbeiði, sum Øssur Berghamar tók sær av í nærum fyra áratíggju. Sterka gudstrúgvín hjá Øssuri hevur givið honum styrki til at veita teimum, ið líða, hjálp og ugga í truplum tíðum. At hava umsorgan fyri hvørjum øðrum er ein sera týðningarmikil lutur í allari

menniskjaligari samveru og er í grundini eisini grundarsteinurin undir tí vit kalla vælfærðarsamfelagið.

Øssur er havnarmaður, men hann hevur búð í Keypmannahavn síðan 1973. Hann er útbúgvinn skrivstovu-maður og hevur t.d. arbeitt í Sjóvinnubankanum, á skrivstovuni á Landssjúkrahúsinum og á eini bilasølu í Havn.

Í 1970 giftist hann við

Susan, ið er fødd og upp-vaksin í Hounslow uttan fyri London.

Í 1973 fluttu tey til Keypmannahavnar, har tey byrjaðu eitt evangeliskt útiseta-verk millum føroyingar. Hetta var byrjanin til tað, ið vit kenna sum Kristnastova, har nógvir føroyingar koma. Susan og Øssur eiga tveir synir, Andrew og Kristin Filip, sum báðir búgva í Danmark.

Barnabørnini eru seks í tali.

Eg vil her við ynskja tær hjartaliga til lukku við 70 ára degnum og takka hjartaliga fyri ta tænastu, tú øll árin hevur gjørt millum føroyskar sjúklingar í Keypmannahavn.

Karsten Hansen,
landsstýrismaður
í heilsumálum.